

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

ЗБІРНИК ТЕЗ

науково-практичної конференції
з міжнародною участю
«Актуальні питання
підвищення якості
освітнього процесу»

11 травня 2018 року

ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ

І. М. Білай, М. П. Красько, А. О. Остапенко, В. О. Демченко

*Кафедра клінічної фармації, фармакотерапії та УЕФ
Запорізький державний медичний університет*

Ми живемо в період техногенної революції, викликаній винаходом комп'ютерів, які відкривають безмежні можливості практично у всіх областях теорії і практики. Як відомо, будь-які інновації вимагають великої кількості професійних, високоосвічених фахівців, які мають необхідні теоретичні знання і практичні навички для впровадження в життя сучасних технологій. Підготовка таких фахівців покладена на вищі навчальні заклади, і вони прекрасно справляються з цим завданням, проте темпи науково-технічного прогресу такі, що будь-який фахівець, щоб відповідати необхідному рівню професійної підготовки, повинен поповнювати свій багаж знань протягом усього життя в навчальних закладах післядипломної підготовки.

Сфера діяльності медичних і фармацевтичних працівників спрямована на найцінніше, що є у людини — здоров'я, тому лікар і провізор вчать ся все життя. Сучасна система підготовки фахівців фармації і лікарів в Україні передбачає підвищення кваліфікації один раз в 5 років. Однак, вона пов'язана з такими негативними моментами як відрив працівника від виробництва, а часто і від місця проживання, старіння інформації від курсів до курсів, значні організаційні витрати на проведення циклів удосконалення, недостатня візуалізація і індивідуалізація процесу навчання, занижена мотивація і самоорганізація і т. д. Подолати ці проблеми може активне впровадження в навчальний процес дистанційних форм навчання.

Відразу слід розмежувати два поняття «дистанційна освіта» і «дистанційне навчання». Дистанційна освіта (ДО) - це освіта, отримана шляхом дистанційного навчання. Дистанційне навчання (ДН) — це процес навчання, при якому всі або більша частина навчальних процедур здійснюється з використанням сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій при територіальній роз'єднаності викладача і студентів.

Особливо актуальне в системі підвищення кваліфікації фахівців фармації та медицини, електронне навчання, бо воно дозволяє ефективно вирішувати актуальні в сьогоденні в післядипломному навчанні завдання: безперервне професійне навчання протягом усього життя без відриву від виробництва, доступ практикуючих лікарів і провізорів до світового досвіду через електронні бібліотеки та системи наукової інформації, зниження витрат на перепідготовку фахівців і т. д.

Виходячи з реалій сьогоденішнього дня, науково-педагогічна громадськість України сьогодні найактивнішим чином проводить роботу по впровадженню інтерактивних методів навчання в післядипломну освіту.

Аналізуючи міжнародний досвід роботи в системі ДО, з огляду на переваги і недоліки електронного навчання в післядипломній медичній освіті, електронне навчання в системі удосконалення доцільно розвивати за такими принципами: 1) практичні заняття для слухачів курсів підвищення кваліфікації повинні бути тільки очного характеру, щоб відпрацьовувати навички в реальних умовах роботи; 2) проводити курси тільки за умови добре налагодженої системи аутентифікації курсанта, щоб забезпечити реальну ефективність індивідуального навчання; вже в самій системі дистанційної освіти для лікарів і провізорів повинен бути закладений високий рівень мотивації навчання, який як наслідок дасть високий рівень самосвідомості і самоорганізації; 3) особливе значення для підвищення кваліфікації спеціалістів фармації та медицини набуває телемедицина, яка дозволяє в реальному часі проводити навчання і консультації за рахунок ефекту присутності; 4) враховуючи реальні умови роботи лікарів та провізорів, а також їх: технічне оснащення на даному етапі раціонально організувати ДО шляхом проведення лекцій як в режимі on-line, так і в запису з асинхронним обговоренням і спілкуванням з даною тематикою.

ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕС ОСОБИСТІСНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ	
<i>Н. В. Васкул, Р. М. Мізюк, Е. Ю. Вишник</i>	43
КОМПЕТЕНТІСНІ ІННОВАТИКИ В ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ	
<i>Х.С. Симчич, Л.В. Глушко, В.Т. Рудник, Т.Ю. Гавриш, Н.В. Чаплинська</i>	44
ISLE (INVESTIGATIVE SCIENCE LEARNING ENVIRONMENT) – НОВІТНЯ НАВЧАЛЬНА СИСТЕМА ПРИРОДНИЧИХ НАУК	
<i>В.О. Козюбинський, В.М. Бойчук, Л.В. Туровська</i>	45
ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ПУЛЬМОНОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ 6 КУРСУ З АНГЛОМОВНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ	
<i>Савеліхіна І.О., Островський М.М.</i>	46
ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА КАФЕДРІ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ РОЗДІЛУ „ЗАХВОРЮВАННЯ ТКАНИН ПАРОДОНТА”	
<i>Н.С. Мельник, В.І. Герелюк</i>	47
ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО НАПРЯМКУ	
<i>Кінаш Н. М., Генік Н. І., Левицький І. В.</i>	48
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ	
<i>Л.В. Левченко</i>	49
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ	
<i>М.І. Гуцол</i>	50
ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВУЗІВ	
<i>Белкова Т. О.</i>	51
ВІРТУАЛЬНА ЛАБОРАТОРНА РОБОТА	
<i>Ю.П. Холмовой, Г.О. Федорова</i>	52
БІНАРНА ЛЕКЦІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ	
<i>Макуріна Г. І., Візір В. А.</i>	53
ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ	
<i>І.М. Білай, М.П. Красько, А.О. Остапенко, В.О. Демченко</i>	54
РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ НА КАФЕДРІ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ	
<i>О.О. Кокарь</i>	55
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ У ЗДМУ	
<i>В.К. Сирцов, Г.А. Зідрашко, О.Г. Алієва, Т.С. Громоковська, М.Л. Таврог, І.В. Сидорова</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ – ВИМОГА ЧАСУ.	
<i>О.І. Різник</i>	57